

Den danske selvtægtsstat og omverden som rettens prøvesten Kommentar til Le Mondes leder på grundlovsdag

Grunden til at den europæiske unions retsopfattelse vakler efter det danske udsalg af asylret og asylansøgere, er den enkelte, at asylretten udgør 'retten til at have rettigheder', som Judith Butler har forklaret. Enhver forfulgt har ret til at unddrage sig forfølgelse, og den danske stats ikke-ankendelse af det principielle ved denne ret undergraver ikke blot den europæiske unions selvforståelse, men også den danske stats 'ret' til at være til som del af den europæiske union og som del af FN. Danmark er herefter en selvisolerede nation, hvis retsopfattelse ikke blot er til fals for den første den bedste demagog, men som heller ikke vil kunne garantere sine egne borgere nogen form for international retsstatus, eftersom den danske stat selv står i allerførste geled, når det gælder krænkelse af den grundlæggende ret til at have rettigheder, dvs. asylretten. Og gør det i selskab med Rusland, Kina, Iran, Tyrkiet, Ægypten, Israel, Ungarn og flere andre diktaturstater. Den danske stats totale desorientering, hvad angår de danske borgere, der opholder sig i kurdiske lejre efter den islamistiske mellemfase 2014-2015 i den syriske borgerkrig, er et tegn på det samme forfald i dansk retsforståelse. Dette etiske sammenbrud er så det tredje siden krigen i 1864: Det første var Estrups og Christian 9's diktatur i næsten tyve år; derefter fulgte samarbejdspolitikken med den nationalsocialistiske besættelsesmagt i næsten fem år som det andet sammenbrud. Det tredje sammenbrud er fortsat i gang, og faldet i forfaldet har taget til hele tiden i de tyve år, der begyndte med Anders Fogh Rasmussens første regering. Faldet i forfaldet bliver dybere og dybere uanset om Christiansborg regeres af højrefløjsspartier eller som nu af venstrefløjsspartier. Også den internationale Danmarksafsky kan kun tage til, når først verden har forstået, at et af de historisk og økonomisk mest begunstigede lande i verden fører den mest infame politik over for de mest udsatte i verden. Fra Kant ved vi, at rettens prøvesten befinder sig uden for 'selvet': Hverken individet eller staten kan tage retten til indtægt. Gør de det, begår de selvtægt.